

Lietas Nr. 11091216412
Lietas arhīva Nr. K30-0129-15/14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 28.oktobrī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese K.Zdanovska
ar sekretāri S.Ābolu, tulku I.Novoseļcevu
piedaloties prokuroram A.Kublickim
un aizstāvim A.Rubenim
izskatīja atklātā tiesas sēdē Rīgā, Abrenes ielā 3, krimināllietu, kurā

/pers. A/, personas kods /personas kods/,

tiek apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā.
Pārbaudījusi krimināllietas materiālus un novērtējusi pierādījumus, tiesa

konstatēja:

ka /pers. A/ nodarīja tīšu smagu miesas bojājumu, kas vainīgā neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei, un proti:
laika posmā no 2012.gada 24.novembra plkst.19:00 līdz 2012.gada 25.novembra plkst.22:05, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/ atradās savā dzīves vietā /dzīvesvieta/ kopā ar /pers. B/. Atrodoties dzīvoklī starp /pers. A/ un /pers. B/ izcēlās konflikts, kā rezultātā /pers. A/ tīši ar kāju ne mazāk kā trīs reizes iesita cietušajam /pers. B/ krūšu kurvja apvidū. Šādu /pers. A/ darbību rezultātā cietušajam /pers. B/ tika nodarīti šādi miesas bojājumi: krūšu kurvja apvidū – zemādas asinsizplūdums un asinsizplūdums krūšu kurvja labās sānu virsmas mīkstajos audos ar mīksto audu pietūkumu, labās puses ribu lūzumi – 4.-6. pa priekšējo paduses līniju ar piesienas pleiras bojājumiem, 5.-6. pa mugurējo paduses līniju, 6.riba šajā vietā ar piesienas pleiras bojājumiem, 7. un 8. pa vidējo paduses līniju, 7.ribas lūzums ar piesienas pleiras bojājumiem; labās plaušas augšējās daivas pleiras un audu bojājumi ar asinsizplūdumiem apkārtnē. Šie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai, un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos. Galvas apvidū – zemādas asinsizplūdumi (3) un ādas nobrāzumi (2) uz sejas, asinsizplūdumi (2) uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas pieres un kreiso deniņu apvidū. Krūšu kurvja un vēdera apvidū – ādas nobrāzumi krūšu kurvja mugurējā virsmā labās lāpstiņas projekcijas vietā (2), zemādas asinsizplūdums ķermeņa kreisā sānu virsmā virs kreisā zarnu kaula šķautnes projekcijas vietas. Ekstremitāšu apvidū – daudzi zemādas asinsizplūdumi abu augšējo ekstremitāšu apvidos. Norādītie miesas bojājumi pēc sava rakstura kopā pieskaitāmi maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

No /pers. A/ izdarītajiem sitieniem iestājās cietušā /pers. B/ nāve.

Ar minētajām darbībām /pers. A/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā.

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus tiesas izmeklēšanā, atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar kriminālprocesā savāktajiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā sakarībā, izslēdzot saprātīgas šaubas par vainu.

Apsūdzētais/pers. A/ tiesas sēdē savu vainu viņam uzrādītajā apsūdzībā atzina daļēji, neatzina, ka viņa darbību rezultātā /pers. B/ varēja iegūt apsūdzībā norādītos miesas bojājumus, valsts pieteikto kompensāciju LVL 800 apmērā neatzina. Apsūdzētais tiesas sēdē paskaidroja, ka viņš dzīvoja kopā ar savu tēvu /pers. B/. 2012.gada pavasarī /pers. B/ veselības stāvoklis pasliktinājās un viņš no rudens tik pat kā neizgāja no mājas, viņam bija grūti piecelties un nomazgāties. Taču pa līdzenu virsmu /pers. B/ varēja pārvietoties patstāvīgi. 2012.gada 24.novembrī no rīta tēvs devās uz ielas uz tikšanos ar /pers. E/, atgriezās pēc plkst.12:00 sasists un iedzēris. Tēvs teicis, ka viņš pie mājas ir nokritis, tagad viņam ir grūti elpot, sāp krūtis, roka un galva. Apsūdzētais gribēja tēvu nomazgāt, bet viņš to nevēlējās un palīdzot tēvam iet uz vannas istabu, tēvs nokrita. Apsūdzētais nav tēvam sitis, bet kad tēvs gulēja uz grīdas, apsūdzētais pāris reizes viņu zem ribām ar kāju pagrūda, jo nespēja iecelt viņu atpakaļ gultā. Pa nakti tēvs palika uz grīdas, no rīta

apsūdzētais viņu iecēla gultā. Apsūdzētajam ar tēvu bija nesaskaņas par mazgāšanos, ko tēvam nepatika darīt. 25.novembrī pie viņiem ieradās /pers. E/, kurš izsauca tēvam ātro palīdzību. Apsūdzētais nevēlējās, lai tiktu izsaukta ātrā palīdzība, jo iepriekšējā reizē, kad tēvu aizveda ātrā palīdzība, viņš tika izlaists no slimnīcas un apsūdzētajam par to netika paziņots. Līdz ar to tēvs bija sēdējis pie mājas kāpņu telpas, jo pats patstāvīgi nevarēja nokļūt līdz dzīvoklim.

Apsūdzētais/pers. A/ savās pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajās liecībās (l.l.44-47), kas tika nolasītas tiesas sēdē 2015.gada 27.oktobrī saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, liecināja, ka kopš 2012.gada septembra tēvs /pers. B/ varēja pārvietoties tikai ar apsūdzētā palīdzību un pārsvarā tikai pa dzīvokli. Apsūdzētais patstāvīgi aprūpēja tēvu, jo viņš nevarēja patstāvīgi paēst un nomazgāties. 2012.gada 24.novembrī ap plkst.19:00 apsūdzētais pēc smakas saprata, ka tēvs nokārtojis savas dabiskās vajadzības zem sevis. Lai visu savāktu apsūdzētais piepacēla tēvu, taču viņš nokrita uz grīdas un sāka apsūdzēto lamāt. Apsūdzētais palika nikns un apmēram trīs reizes iesita ar kāju tēvam krūšu apvidū. Tad mēģināja ielikt tēvu gultā, bet tas viņam neizdevās un tēvs reizes piecas izkrita no gultas uz grīdas. Iespējams izdarīja arī vēl citus sitienus, pūloties pacelt tēvu no grīdas, bet tēvs pretojās un sita pretī. No rīta apsūdzētais tēvu ielika gultā. 2012.gada 25.novembrī pie viņiem ieradās /vārds/, kurš izsauca tēvam ātro palīdzību. Līdz šim gadījumam tēvs no dzīvokļa ārā negāja.

Neskatoties uz apsūdzētā /pers. A/ savas vainas noliegšanu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas, t.i. par tīšu smagu miesas bojājumu nodarīšanu, kas vainīgā neuzmanības dēļ bijis par iemeslu cietušā nāvei, apsūdzētā vaina pierādīta pilnībā ar lietā savāktiem pierādījumiem to kopumā un savstarpējā saistībā.

Liecinieks/pers. C/ savās liecībās, kas sniegtas tiesas sēdē 2013.gada 3.jūnijā, apstiprināja savas pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajās liecībās, kas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, nolasītas tiesas sēdē 2013.gada 3.jūnijā, (l.l.32), ka viņš 2012.gada 25.novembrī strādāja /Nosaukums A/ par /amats/ un slimnīcā ātrā medicīniskā palīdzība ieveda vīrieti /pers. B/ smagā stāvoklī – elpas trūkums, slikti kontaktējams. Vīrietim bija multipli zemādas sasitumi uz rokām, kājām, kakla; ādas nobrāzumi apakšdelmos, virspusēja zemādas hematoma uz vēdera priekšējās sienas. Miesas bojājumi dažāda vecuma. Zemādas tūska uz muguras, pēdu locītavām no ilgstošas gulēšanas un problēmām ar asinsriti. Hematoma kreisās acs rajonā un uz pieres. No vīrieša un kolēģu dzirdētā liecinieks saprata, ka vīrietim miesas bojājumus ir nodarījis kāds, kas viņu piekāvis. Pēc datortomogrāfijas tika konstatēts šķidrums pleiras dobumā abās pusēs. Ķirurgs veica pleiras drenāžu, no kura izdalījās daudz nesvaigu asiņu. Tika veikta kreisās pleiras dobuma punkcija. /pers. B/ tika pārvests uz intensīvās terapijas nodaļu.

Lieciniece/pers. D/ savās liecībās, kas sniegtas tiesas sēdē 2013.gada 4.novembrī, apstiprināja savas pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtās liecības, kas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu, nolasītas tiesas sēdē 2013.gada 4.novembrī, (l.l.33-35), ka 2012.gada 25.novembrī slimnīcas /Nosaukums A/ intensīvās terapijas nodaļā, kur lieciniece strādāja, iestājās /pers. B/. Strādājot ar pacientu lieciniece konstatēja, ka viņam ķermenis bija zilumos – uz rokām, kājām un krūtīm. Pēc vīrieša apsekošanas tika konstatēts, ka viņam ir lauztas ribas. Vīrietis bija pie samaņas un runāja, atbildēja uz jautājumiem. Pastāstīja, ka viņu piekāvis paša dēls.

Liecinieks/pers. E/ savās liecībās, kas sniegtas tiesas sēdē 2013.gada 4.novembrī, liecināja un apstiprināja savas pirmstiesas izmeklēšanas laikā sniegtajās liecībās, kas, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu, nolasītas tiesas sēdē 2013.gada 4.novembrī, (l.l.40-14), ka mirušais /pers. B/ dzīvoja kopā ar dēlu /pers. A/ un faktiski bija alkoholiķis. Liecinieks bija vienojies ar /pers. B/, ka liecinieks palīdzēs viņam pārdot garāžu, un liecinieks viņam palīdzēja sagādāt pārtiku un cigaretes. Regulāri ieradās /pers. B/ dzīvoklī viņu apciemot. 2012.gada oktobrī ierodoties dzīvoklī liecinieks konstatēja, ka /pers. B/ ir miesas bojājumi, kurus pēc viņa vārdiem viņš ieguvis kautiņā uz ielas un krītot. Liecinieks izsauca ātro medicīnisko palīdzību, bet /pers. B/ ātri no slimnīcas izrakstīja. 2012.gada 25.novembrī liecinieks ierodoties dzīvoklī arī konstatēja, ka /pers. B/ ir miesas bojājumi – sarkana uzpampusi galva, un izsauca ātro medicīnisko palīdzību. Iepriekšējā dienā lieciniekam nelikās, ka nepieciešams izsaukt ātro palīdzību. /pers. B/ bija grūtības pārvietoties un 2012.gada 25.novembrī /pers. B/ gulēja gultā.

Tiesa atzīst, ka no liecinieku /pers. C/, /pers. D/ un /pers. E/ liecībām izriet, ka 2012.gada 25.novembrī ātrā palīdzība /pers. B/ nogādāja slimnīcā, kur viņš tika ievietots. /pers. B/ veselības stāvoklis bija slikts un viņam tika konstatētas dažādas traumas.

Kā izriet no 2012.gada 16.novembra /pers. B/ līķa apskates protokola, uz līķa redzami tumšas krāsas plankumi (zilumi), abiem elkoņiem nobrāzumi, uz abām rokām starp elkoni un plaukstas locītavu pa vidu ir redzami ādas nobrāzumi. Uz līķa ceļgaliem ir redzami nobrāzumi, uz abām kājām no ceļgala līdz pēdas locītavai ir redzamas kreveles un zilumi, izsitumi; uz kreisās kājas lielā un mazā pirksta redzami sarkanbrūnas krāsas traipi un nobrāzumi; uz kreisās kājas trim blakus esošiem pirkstiem sākot no lielā pirksta ir sarkanbrūnas krāsas traipi un nobrāzumi. Līķa labajā sānā pie krūtīm ir redzams caurums (pie paduses); kreisajā sānā ir redzams zilums (l.l.11-12).

Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2013.gada 7.janvāra eksperta atzinumā (līķa ekspertīze) nr.1120 secināts, ka /pers. B/ nāve ir vardarbīga, iestājās 2012.gada 26.novembrī plkst.12:15 Rīgas /Nosaukums A/ no trulas krūšu kurvja traumas ar vairākiem ribu lūzumiem un labās plaušas pleiras un audu bojājumiem, kas sarežģījās ar asiņošanu labā pleiras dobumā un labās plaušas posttraumatisku pleiropneimoniju. /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā konstatēti sekojoši miesas bojājumi: krūšu kurvja apvidū – zemādas asinsizplūdums un asinsizplūdums krūšu kurvja labās sānu virsmas mīkstajos audos ar mīksto audu pietūkumu, labās puses ribu lūzumi: 4.-6. pa priekšējo paduses līniju ar piesienas pleiras bojājumiem, 5.-6. pa mugurējo paduses līniju, 6.riba šajā vietā ar piesienas pleiras bojājumiem, 7. un 8. pa vidējo paduses līniju, 7.ribas lūzums ar piesienas pleiras bojājumiem, labās plaušas augšējās daivas pleiras un audu bojājumi ar asinsizplūdumiem apkārtnē. Minētiem miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai, uz ir tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos. Bez tam /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā konstatēti sekojoši maznozīmīgi miesas bojājumi: galvas apvidū – zemādas asinsizplūdumi (3) un ādas nobrāzumi (2) uz sejas, asinsizplūdumi (2) uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas pieres un kreiso deniņu apvidū; krūšu kurvja un vēdera apvidū – ādas nobrāzumi krūšu kurvja mugurējā virsmā labās lāpstiņas projekcijas vietā (2), zemādas asinsizplūdums ķermeņa kreisā sānu virsmā virs kreisā zarnu kaula šķautnes projekcijas vietas; ekstremitāšu apvidū – daudzi zemādas asinsizplūdumi abu augšējo ekstremitāšu apvidos. Augstāk norādītie miesas bojājumi radušies dzīves laikā cieta – trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā, neilgā laika periodā viens pēc otra, tādejādi noteikt to nodarīšanas secību nav iespējams. Ņemot vērā miesas bojājumu lokalizāciju, var secināt, ka miesas bojājumu galvas apvidū varēja rasties ne mazāk kā 4 traumatisku iedarbību rezultātā, krūšu kurvja apvidū ne mazāk kā 3 traumatisku iedarbību rezultātā un augšējo ekstremitāšu apvidū ne mazāk kā 7-10 traumatisku iedarbību rezultātā. Ņemot vērā miesas bojājumu lokalizāciju un raksturu, var secināt, ka cietušajam konstatētie miesas bojājumi nevarēja rasties vienu reizi krītot no sava auguma augstuma. Iestājoties stacionārā /pers. B/ asinīs etilspirts netika konstatēts (l.l.22-27).

Valsts tiesu medicīnas ekspertīzes centra 2014.gada 5.jūnija eksperta atzinumā (papildus ekspertīze) nr.28-p secināts, ka /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā konstatēti sekojoši miesas bojājumi: krūšu kurvja apvidū – zemādas asinsizplūdums un asinsizplūdums krūšu kurvja labās sānu virsmas mīkstajos audos ar mīksto audu pietūkumu, labās puses ribu lūzumi: 4.-6. pa priekšējo paduses līniju ar piesienas pleiras bojājumiem, 5.-6. pa mugurējo paduses līniju, 6.riba šajā vietā ar piesienas pleiras bojājumiem, 7. un 8. pa vidējo paduses līniju, 7.ribas lūzums ar piesienas pleiras bojājumiem, labās plaušas augšējās daivas pleiras un audu bojājumi ar asinsizplūdumiem apkārtnē; galvas apvidū – zemādas asinsizplūdumi (3) un ādas nobrāzumi (2) uz sejas, asinsizplūdumi (2) uz galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas pieres un kreiso deniņu apvidū; krūšu kurvja un vēdera apvidū – ādas nobrāzumi krūšu kurvja mugurējā virsmā labās lāpstiņas projekcijas vietā (2), zemādas asinsizplūdums ķermeņa kreisā sānu virsmā virs kreisā zarnu kaula šķautnes projekcijas vietas; ekstremitāšu apvidū – daudzi zemādas asinsizplūdumi abu augšējo ekstremitāšu apvidos. Ņemot vērā miesas bojājumu raksturu un

tiesu histoloģiskās izmeklēšanas rezultātus, var secināt, ka šie miesas bojājumi varēja rasties neilgi pirms /pers. B/ iestāšanās stacionārā, iespējams, 2012.gada 24.novembrī. Augstāk norādītie miesas bojājumi varēja rasties cieta- trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā. Miesas bojājumi krūšu kurvja apvidū ar labās puses ribu lūzumiem un labās plaušas bojājumiem varēja rasties tiesas lēmumā norādītajos apstākļus, iespējams, vairākkārtēju sitienu ar kāju rezultātā. Bez tam /pers. B/ līķa izmeklēšanas gaitā konstatēti "veci" kaulu lūzumi ar rumbējumiem – labā augšdelma kaula augšējās trešdaļas lūzums un labās puses 8.-10. ribu lūzumi pa vidējo paduses līniju, kas varēja rasties cieta – trula priekšmeta (priekšmetu) iedarbības rezultātā vismaz 1-2 mēnešus pirms /pers. B/ nāves iestāšanās. Ņemot vērā eksperta rīcībā iesniegtos medicīnisko dokumentu datus, šie miesas bojājumi varēja rasties aptuveni 2 nedēļas pirms iestāšanās stacionārā 2012.gada 9.oktobrī, cietušajam krītot no sava auguma augstuma un atsitoties ar labo augšdelmu un krūšu kurvja labo pusi pret cietu – trulu priekšmetu vai tā virsmu.

Saskaņā ar Traumatoloģijas un ortopēdijas klīnikas 2012.gada 27.novembra izrakstu-epikrīzi no pacienta medicīniskās kartes nr.55119-2012 pacients /pers. B/ ir 2.grupas invalīds, uzstādīta diagnoze: politrauma; multipli ķermeņa sasitumi, ādas nobrāzumi; labās puses 5., 6., 7.ribu lūzumi; galvas sasitums; liesas infarkts, subkapsulāra hematoma; labās puses hometorakss; kreisās puses hidrotorakss; intrakraniāla hematoma; traumatisks šoks; blakusdiagnoze: veci Th7, Th11, Th12 skriemeļu ķermeņa lūzumi; vecs labā augšdelma kaula lūzums; labās puses veci ribu lūzumi.

Tiesa atzīst, ka no minētajiem ekspertu atzinumiem un izraksta no pacienta medicīniskās kartes secināms, ka /pers. B/ konstatētie miesas bojājumi krūšu kurvja apvidū, kas pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos, varēja rasties 3 traumatisku iedarbību rezultātā neilgi pirms /pers. B/ iestāšanās stacionārā, iespējams 2012.gada 24.novembrī. Šie miesas bojājumi /pers. B/ nevarēja rasties vienu reizi krītot no sava auguma augstuma. Savukārt konstatētie vecie ribu lūzumi varēja rasties aptuveni divas nedēļas pirms iestāšanās stacionārā un tie varēja tikt iegūti krītot /pers. B/ no sava auguma augstuma.

No dzīvokļa pēc adreses /adrese A/ 2013.gada 14.janvāra apskates protokola izriet, ka dzīvoklis atrodas ēkas astotajā stāvā; dzīvoklim ir divas istabas; dzīvoklī atslēgta elektrība un valda nekārtība (l.l.13-14).

Cietušais/pers. F/ savās liecībās, kas sniegtas tiesas sēdē 2013.gada 3.jūnijā liecināja, ka mirušais /pers. B/ ir viņa tēvs, bet apsūdzētais /pers. A/ – brālis, kuri dzīvoja kopā vienā dzīves vietā. Cietušais nedzīvoja kopā ar viņiem. /pers. B/ līdz nāvei apmēram pusgadu nebija saticis, tad no brāļa uzzināja, ka tēvs slimnīcā, kur uzzināja, ka tēvs ir miris. Cietušajam zināms, ka tēvs un brālis pastiprināti lietoja alkoholu. Iepriekš tēvs viņam bija stāstījis, ka brālis viņam ir sitis un ka viņš negrib dzīvot kopā ar brāli. No ekspertīzes slēdziena viņam kļuva zināms, ka brālis tēvam bija nodarījis miesas bojājumus. Tēvs pastiprinātās alkohola lietošanas dēļ pats nespēja sevi apkopt.

Liecinieks/pers. P/ tiesas sēdē 2013.gada 4.novembrī liecināja, ka ilgstoši dzīvoja kaimiņos ar /pers. B/. Pēc sievas nāves /pers. B/ nolaidās, sāka lietot alkoholu, prasīt naudu alkoholam. 2012.gada novembrī – divas vai trīs nedēļas pirms nāves liecinieks redzēja /pers. B/ uz ielas, viņam bija miesas bojājumi. Liecinieks ir pazīstams arī ar /pers. A/, kurš atstāja aptīkama cilvēka iespaidu, kurš rūpējās par tēvu. Par nesaskaņām tēva un dēla starpā viņam nav zināms.

Liecinieks/pers. R/ tiesas sēdē 2014.gada 26.martā liecināja, ka /pers. B/ bija liecinieka kaimiņš, kurš pēc savas sievas nāves ļoti pārdzīvoja un sāka lietot alkoholu. Liecinieks/pers. B/ dažkārt redzēja uz ielas, kur lietoja alkoholu. /pers. B/ kļuva ļoti nekopts, pārvietojās ar grūtībām ar spieķīti. 2012.gada oktobrī liecinieks redzēja, ka /pers. B/ uz soliņa sēž sakņupis un sasist. Liecinieks palīdzēja /pers. B/ nokļūt mājās. Pēc mēneša – apmēram 2012.gada 20.novembrī, liecinieks satika /pers. B/ pie mājas durvīm un viņš teica, ka gaida draugu. /pers. B/ bija saplēsts krekls, sisti zilumi uz krūtīm, acs zila, savainots rokas pirksts.

Lieciniece/pers. T/ tiesas sēdē 2015.gada 10.aprīlī liecināja, ka viņa pazina /pers. B/, kurš pēdējā laikā pirms nāves ļoti daudz dzēra. 2012.gada 24.novembrī lieciniece redzēja, ka /pers. B/ gāja pa ielu ļoti piedzēries, iela bija slidena un viņš aizķērās aiz dzelzs trubas un uz tās nokrita ar vēderu, pārvēlās tai pāri un nokrita zemē. Lieciniece atradās apmēram 10 m attālumā no /pers. B/. Tad piecēlās un lēnām gāja tālāk. Viņam seja bija saskrāpēta, zem acs bija zilums. Ārā bija diezgan auksts un slidens, jo bija ledus, sniegs nesniga.

No cietušā un liecinieku /pers. P/, /pers. R/, /pers. T/ un /pers. E/ liecībām izriet, ka /pers. B/ un apsūdzētais /pers. A/ dzīvoja kopā vienā dzīvoklī un kopīgi lietoja alkoholiskos dzērienus. Kā arī tas, ka /pers. B/ veselības stāvoklis 2012.gadā pakāpeniski pasliktinājās un pēdējā laikā pirms nāves viņš pārvietojās ar grūtībām. Par faktu, ka pēdējā laikā pirms nāves /pers. B/ pārvietojās ar grūtībām, savās liecībās liecina arī apsūdzētais /pers. A/.

Tiesa nepiedod ticamību liecinieces /pers. T/ liecībām, ka viņa tieši 2012.gada 24.novembrī redzēja uz ielas /pers. B/, kurš, būdams alkohola reibumā, uz slidenās un ledainās ielas nokrita.

Saskaņa ar Latvijas vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra sniegto informāciju par laika apstākļiem Rīgā 2012.gada 24.novembrī gaisa temperatūra no plkst.9:00 līdz plkts.13:00 bija amplitūdā no 4,5 ^{o}C līdz 5,6 ^{o}C, vēja ātrums 2,2 m/s līdz 5,7 m/s, vēja virziens – DA, nokrišņu nebija.

Bez tam ar Valsts tiesu medicīniskās ekspertīzes centra 2013.gada 7.janvāra eksperta atzinumu nr.1120 secināts, ka iestājoties stacionārā /pers. B/ asinīs etilspirts netika konstatēts.

Tiesas ieskatā lieciniece /pers. T/ pēc trīs gadu pārtraukuma nevar precīzi atcerēties datumu, kurā viņa redzējusi /pers. B/ uz ielas nokrītam. No Latvijas vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centra sniegtās informācijas izriet, ka laika apstākļi 2012.gada 24.novembrī nebija tādi, lai uz ielas varētu būt apledojums. Kā arī iestājoties stacionārā 2012.gada 25.novembrī, t.i. diennakti pēc tam, kad it kā lieciniece /pers. T/ redzēja /pers. B/ uz ielas stiprā alkohola reibumā, /pers. B/ asinīs netika konstatēts etilspirts. Līdz ar to tiesa atzīst, ka 2012.gada 24.novembrī /pers. B/ nevarēja būt stiprā alkohola reibumā.

Kā arī liecinieka /pers. R/ liecības, ka viņš 2012.gada 20.novembrī redzēja /pers. B/ uz ielas pie mājas, tiesa vērtē kritiski, jo liecinieks tikai aptuveni varēja nosaukt datumu, kā arī tiesa apšauba liecinieka spēju pēc trīs gadu pārtraukuma atcerēties precīzu notikumu secību un norises laiku, ņemot vērā, ka notikumi nav saistīti tieši ar liecinieku un viņa personu.

Līdz ar to tiesas ieskatā arī neapstiprinās apsūdzētā /pers. A/ versija, ka 2012.gada 24.novembrī /pers. B/ viens pats izgāja no mājas uz ielas, pēc kā atgriezās ar miesas bojājumiem.

Tiesas ieskatā apgalvojums, ka /pers. B/ 2012.gada 24.novembrī pats patstāvīgi varēja iziet no dzīvokļa uz ielas ir pretrunā ar paša apsūdzētā /pers. B/ apgalvojumu, ka pēdējā laikā pirms nāves /pers. B/ pats patstāvīgi nevarēja sevi apkopt un pārvietoties.

Faktu, ka /pers. B/ neilgi pirms nāves pats patstāvīgi nepārvietojās un neizgāja no mājas, netieši apstiprina cietušā /pers. F/ un liecinieka /pers. E/ liecības. Liecinieks/pers. C/ liecināja, ka /pers. B/ tika konstatēta zemādas tūska no ilgstošas gulēšanas un problēmām ar asinsriti, kas arī netieši norāda uz to, ka pirms nāves /pers. B/ patstāvīgi nepārvietojās un ilgstoši atradās guļus stāvoklī.

Kā norāda apsūdzētais /pers. A/ 2012.gada 24.-25.novembrī viņa un /pers. B/ kopīgajā dzīves vietā, izņemot viņus un liecinieku /pers. E/, citas personas neatradās.

Tiesa atzīst, ka ar Valsts tiesu medicīniskās ekspertīzes centra 2013.gada 7.janvāra eksperta atzinumā nr.1120 un Valsts tiesu medicīniskās ekspertīzes centra 2014.gada 5.jūnija eksperta atzinumā nr.28-p secināto ir izslēgtas šaubas, ka miesas bojājumus, kuru rezultātā iestājās /pers. B/ nāve, /pers. B/ būtu varējis iegūt krītot no sava auguma augstuma.

Apsūdzētais/pers. A/ nenoliedz, ka ir izdarījis ne mazāk kā trīs sitienus (grūdienus) ar kāju pa /pers. B/ ķermeni, kad /pers. B/ atradās guļus stāvoklī uz grīdas. Tiesas ieskatā tieši šo sitienu (grūdienu) rezultātā /pers. B/ tika nodarīti miesas bojājumus, kuru rezultātā iestājās /pers. B/ nāve.

Minētais tiesas secinājums pamatots ar Valsts tiesu medicīniskās ekspertīzes centra 2013.gada 7.janvāra eksperta atzinumā nr.1120 un Valsts tiesu medicīniskās ekspertīzes centra 2014.gada 5.jūnija eksperta atzinumā nr.28-p secināto, ka miesas bojājumi krūšu kurvja apvidū – zemādas asinsizplūdums un asinsizplūdums krūšu kurvja labās sānu virsmas mīkstajos audos ar mīksto audu pietūkumu, labās puses ribu lūzumi: 4.-6. pa priekšējo paduses līniju ar piesienas pleiras bojājumiem, 5.-6. pa mugurējo paduses līniju, 6.riba šajā vietā ar piesienas pleiras bojājumiem, 7. un 8. pa vidējo paduses līniju, 7.ribas lūzums ar piesienas pleiras bojājumiem, labās plaušas augšējās daivas pleiras un audu bojājumi ar asinsizplūdumiem apkārtnē; kas pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi pie smagiem miesas bojājumiem, kā bīstami dzīvībai, uz ir tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos un radās 3 traumatisku iedarbību rezultātā.

Faktu, ka tieši apsūdzētais /pers. A/ nodarīja miesas bojājumus /pers. B/ netieši apstiprina arī liecinieces /pers. D/ liecības, ka pēc ievietošanas slimnīcā /pers. B/ stāstījis, ka viņu piekāvis paša dēls.

Bez tam apsūdzētais /pers. A/ apstiprina, ka pēc trīs sitienu (grūdienu) izdarīšanas /pers. B/ 2012.gada 24.novembrī, /pers. B/ palika guļam istabā uz grīdas un tikai nākamajā rītā apsūdzētais /pers. A/ iecēla viņu gultā. Kā arī viņš netika sniedzis pats vai griezies pēc palīdzības /pers. B/.

Savukārt liecinieks /pers. E/ liecināja, ka 2012.gada 24.novembrī /pers. B/ izskats nebija tāds, kas izsauktu šaubas par viņa veselības stāvokli. Taču 2012.gada 25.novembrī lieciniekam radās šaubas par /pers. B/ veselības stāvokli un izskatu un viņš izsauca ātro medicīnisko palīdzību.

Tiesa atzīst, ka /pers. A/ atrodoties vienā dzīvoklī ar /pers. B/ bija jāspēj novērtēt viņa veselības stāvoklis un jāvēršas pēc palīdzības.

Izvērtējot visus augstākminēto pierādījumus to savstarpējā saistībā un loģiskā secībā, tiesa atzīst, ka nepastāv nekādas saprātīgas šaubas par apsūdzētā /pers. A/ vainu un tiesa atzīst, ka ir pierādīts, ka apsūdzētais /pers. A/ laika posmā no 2012.gada 24.novembra plkst.19:00 līdz 2012.gada 25.novembra plkst.22:05 tīši ar kāju ne mazāk kā trīs reizes iesita cietušajam /pers. B/ krūšu kurvja apvidū, kā rezultātā /pers. B/ tika nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami dzīvībai, un ir tiešā cēloniskā sakarībā ar nāves iestāšanos.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētais /pers. A/ atzīst savas faktiskās darbības, taču norāda, ka šo darbību rezultātā nevarēja iestāties apsūdzībā norādītās kaitīgās sekas, t.i. cietušajam /pers. B/ nodarītie miesas bojājumi nevarēja būt tik smagi, ka to rezultātā būtu iestājusies viņa nāve. Tiesas ieskatā šāda apsūdzētā /pers. A/ pozīcija vērsta uz to, lai izvairītos no atbildības un nav apstiprinājusies ar lietā savāktajiem un novērtētajiem pierādījumiem. Bez tam apsūdzētais nenoliedz, ka viņš 2012.gada 24.novembrī pēc sitienu (grūdienu) izdarīšanas /pers. B/ nesniedza viņam palīdzību, kā arī nevērsās pēc palīdzības pie citām personām, bet atstāja guļam /pers. B/ uz grīdas līdz 2012.gada 25.novembra rītam, kad iecēla viņu gultā.

Tiesa atzīst, ka ar augstākminētajiem pierādījumiem, kas ir savstarpēji saistīti un nav pretrunīgi un kuriem tiesai nav pamata neticēt, apsūdzētā /pers. A/ vaina apsūdzībā pēc Krimināllikuma 125.panta trešās daļas ir pierādīta pilnībā un apsūdzētā /pers. A/ darbības pirmstiesas izmeklēšanā kvalificētas pareizi kā tīša smagu miesas bojājumu nodarīšana, kas vainīgā neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei.

Nosakot sodu, tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, cietušā attieksmi pret apsūdzēto, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu apsūdzētā /pers. A/ atbildību mīkstinošus apstākļus tiesa nav konstatējusi.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 15.punktu par apsūdzētā /pers. A/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst faktu, ka noziedzīgs nodarījums, kas saistīts ar vardarbību, izdarīts pret personu, ar kuru noziedzīgā nodarījuma izdarītājs ir pirmajā radniecības pakāpē (pret tēvu) un ar kuru viņam ir kopīga saimniecība (apsūdzētais un cietušais /pers. B/ dzīvoja vienā dzīvoklī).

Par apsūdzētā /pers. A/ personību noskaidrots, ka viņš ir Latvijas Republikas pilsonis; ar vidējo-speciālo izglītību; neprecējies; nestrādā; patstāvīgā dzīves vieta /dzīvesvieta/; agrāk nesodīts; VSIA "Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centra" Narkoloģiskās palīdzības dienesta Ambulatori konsultatīvās nodaļas uzskaitē sastāv no 2011.gada 15.jūnija ar diagnozi: alkohola atkarība (l.l.62); VSIA "Rīgas Psihiatrijas un narkoloģijas centrā" datu par psihiskiem traucējumiem nav (l.l.63); pēc apsūdzētā vārdiem – otrās grupas invalīds.

Atbilstoši Traumatoloģijas un ortopēdijas slimnīcas Locītavu endoprotezēšanas problēmu konsīlija 2015.gada 2.okotbra atzinumam /pers. A/ noteikta diagnoze: abu gūžu locītavu osteoartrīts; labās femur galviņas aseptiska nekroze (punkts 1.1); epilepsija; slēdziens – pacientam nepieciešama steidzama operācija – labas gūžas locītavas endoprotezēšana; implants – hibrīda tipa gūžas locītavas endoprotēze; operācijas laiks 6-12 mēneši no konsīlija; operācijas gaidīšanas laiks var tikt pagarināts vadoties no valsts piešķirtā finansējuma apjoma endoprotezēšanas operāciju veikšanai.

Ņemot vērā noziedzīgā nodarījuma bīstamības pakāpi, radīto kaitējumu, cietušā /pers. F/ attieksmi pret apsūdzēto, apsūdzētā personību, ka viņš agrāk nav sodīts, viņam ir pastāvīga dzīves vieta, taču nav pastāvīgas darba vietas un ienākumu, kā arī apsūdzētā attieksmi pret šo noziedzīgo nodarījumu, apsūdzētā veselības stāvokli, tiesa atzīst, ka adekvātākais sods apsūdzētajam /pers. A/, kas sasniegtu Krimināllikumā noteikto soda mērķi, ir sods brīvības atņemšanas veidā. Tiesa atzīst, ka ņemot vērā augstākminētos apstākļus, nav pamata Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanai.

Bez tam saskaņā ar Krimināllikuma Pārejas noteikumu 4.punktu, ka sods nosakāms saskaņā ar Krimināllikuma normām, kas bija spēkā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā, apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms papildsods – policijas kontrole.

Lietas materiālos 2013.gada 12.aprīlī tiesā saņemts Juridiskās palīdzības administrācijas pieteikums par kompensācijas piedziņu valsts interesēs, kurā norādīts, ka saskaņā ar Juridiskās palīdzības administrācijas 2013.gada 21.marta lēmumu nr.6-1.1/106 nolemts izmaksāt /pers. F/ valsts kompensāciju LVL 800 apmērā, sakarā ar to, ka /pers. F/ atzīts par cietušo šajā kriminālprocesā. Kā redzams no 2013.gada 27.marta maksājuma uzdevuma nr.001260 naudas summu LVL 800 apmērā Juridiskās palīdzības administrācija izmaksājusi cietušajam /pers. F/.

Pieteikumu par valsts izmaksātās kompensācijas piedziņu no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā tiesas sēdē uzturēja prokurors.

Saskaņā ar Civillikuma 1779.pantu katra pienākums ir atlīdzināt tos zaudējumus, ko viņš ar savu darbību vai bezdarbību nodarījis; Civillikuma 1635.pantu katrs tiesību aizskārums, kuras rezultātā nodarīts kaitējums (arī morālais kaitējums), dod tiesību cietušajam prasīt apmierinājumu no aizskārēja, ciktāl viņu par šo darbību var vainot. Likuma "Par valsts kompensāciju cietušajiem" 3.[1]panta 2.punkts nosaka, ka noziedzīga nodarījuma izdarītājam, kurš atzīts par vainīgu, pamatojoties uz notiesājošu spriedumu ir pienākums atmaksāt valsts budžetā cietušajam izmaksāto valsts kompensāciju.

Tā kā apsūdzētā /pers. A/ vaina ir pierādīta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kura rezultātā cietušajam /pers. B/ tīši ir nodarīti smagi miesas bojājumi, kas vainīgā neuzmanības dēļ bija par iemeslu cietušā nāvei, sakarā ar ko cietušajam /pers. F/ izmaksāta valsts kompensācija LVL 800 apmērā, tiesa atzīst, ka no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā piedzenama zaudējumu summa LVL 800 apmērā, kas atbilst EUR 1138,30 apmērā.

Juridiskās palīdzības sniegšanai tiesā, pēc procesa virzītāja norīkojuma piedalījās zvērināts advokāts A.Rubenis kā apsūdzētā /pers. A/ aizstāvis, kuram saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 80., 84.pantu un "Atlīdzības taksi par zvērinātu advokātu sniegto juridisko palīdzību" par veikto darbu pienākas atlīdzība no valsts budžeta līdzekļiem kopā EUR 278,87 apmērā. Tiesa atzīst, ka nepastāv Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturtajā daļā norādītie apstākļi, kad apsūdzēto iespējams atbrīvot no procesuālo izdevumu piedziņas. Tiesa atzīst, ka minētā summa saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.pantu piedzenama no apsūdzētā /pers. A/ valsts labā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta 6^{1}.daļu apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms labprātīgas izpildes termiņš sprieduma izpildei par procesuālo izdevumu piedziņu - 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Kriminālprocesa likuma 511., 512., 520., 527., 528., 529.panta, tiesa

nosprieda:

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 125.panta trešajā daļā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trīs) gadiem un policijas kontroli uz 1 (vienu) gadu.

Drošības līdzekli šajā lietā /pers. A/ – uzturēšanās noteiktā vietā, atstāt līdz sprieduma stāšanās likumīgā spēkā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā izmaksāto valsts kompensāciju EUR 1138,30 (viens tūkstotis viens simts trīsdesmit astoņu un 30/100 *euro*) apmērā.

Piedzīt no /pers. A/, personas kods /personas kods/, valsts labā izdevumus par advokāta sniegto juridisko palīdzību EUR 278,87 (divi simti septiņdesmit astoņu un 87/100 *euro*)apmērā.

Spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesā 10 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Pilns sprieduma teksts tiks sastādīts un būs pieejams 2015.gada 11.novembrī.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 530.panta trešo daļu pilns sprieduma teksts sastādīts un pieejams 2015.gada 4.decembrī.

Tiesnese K.Zdanovska